

Kazna i kažnjavanje se različito definišu ne samo u različitim naukama, već i u okviru jedne nauke, pa čak i jedne discipline. Značenje pojma kažnjavanje često se sužava samo na fizičko kažnjavanje i grubo postupanje i oko takvog značenja često se vode rasprave da li je uopšte potrebno i opravdano koristiti kažnjavanje u vaspitanju dece.

Prema Pedagoškom rečniku „kazne u vaspitanju su sredstvo pedagoškog uticaja koje se primenjuje kad vaspitanik prekrši norme društvenog ponašanja ili ne izvrši opravdano postavljeni zahtev vaspitača“

U psihološkoj literaturi kažnjavanje je shvaćeno na različite načine, mada se sve svodi na smišljeno i namerno davanje negativnih potkrepljivača ili uskraćivanje pozitivnih, koje je uslovljeno detetovim nepoželjnim ponašanjem i koje se preduzima sa ciljem da se to ponašanje spreči. Pozitivni potkrepljivač može biti bilo šta što se

pokaže uspešno u pojačavanju željenog ponašanja, dok negativni potkrepljivač može biti sve ono što smanjuje verovatnoću ponovnog pojavljivanja kažnjavanog ponašanja. Pozitivni potkrepljivači koji se detetu uskaćuju u procesu kažnjavanja mogu biti.: materijalni (opipljive i materijalne stvari kao što su jelo, novac, igračke), socijalni (neki oblik pažnje ili pohvale o strane roditelja ili vršnjaka), aktivnosti (učešće u igri, gledanje televizora) i simbolički (značke, žetoni, koji su sami po sebi bezvredni ali dobijaju vrednost jer ih dete zamenjuje za nešto što želi - ekonomija žetona).

Elen Kej smatra da kazne nemaju vaspitnog efekta i da su ponižavajuće i za onog ko ih primenjuje i za onog ko se kažnjava. Telesne kazne predaju slabijeg u ruke jačeg i duboko vređaju ličnost deteta. Dete je oštromno i dobro zna da nema ničeg što se mora i da se ljubav može izraziti i na drugačije načine.

Telesna kazna podstiče razvoj mržnje i straha, osećanja koja se koren skoro svakog zla na svetu.

Ciljevi kažnjavanja

Ne postoji jedinstveno shvatanje oko toga šta je cilj kažnjavanja, tako da postoji nekoliko rzičnih objašnjenja :

Prema teoriji odmazde cilj kazne je osveta - odmazda po principu oko za oko, zub za zub. Onaj ko je napravio prekršaj zaslužuje da bude kažnjen, da bi bila zadovoljena pravda i da se uspostavi ravnoteža između dobra i zla.

Prema teoriji zastrašivanja cilj kazne jeste zastrašivanje prekršioca od ponavljanja prekršaja u budućnosti i zastrašivanje drugih ljudi da ne urade isti preršaj.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com